

**DETEKTIV
KJELSSON**

Vodopád lží

Daniel Janů

Splendidum družstvo

DETEKTIV KJELSSON

Vodopád lží

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

DETEKTIV KJELSSON

Vodopád lží

Copyright © Daniel Janů, 2022

Cover © Daniel Janů, 2022

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2022

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-195-9 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-196-6 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-197-3 (PDF)

Obsah

1. Vejle, Ulbakvej 1, Dům Salla Tangrena, 2. října 2016, 14:01
2. Vejle, Policejní oddělení, 3. října 2016, 09:01
3. Horsensvej, Antikviteter, 4. října 2016, 9:14
4. Den Gamle Lillebaelts, 13:14
5. Vejle, Policejní oddělení, 14:23
6. Middelfart, Faerøvej, 5. října, 09:03
7. Vejle, Policejní oddělení, 5. října, 16:23
8. Odense, Univerzitní nemocnice, 6. října, 08:03
9. Vejle, Policejní oddělení, 10:37
10. Odense, Univerzitní nemocnice, 12:38
11. Vejle, Průmyslová zóna, Vardevej, 15:32
12. Vejle, Policejní oddělení, 20:21
13. Vejle, Všeobecná nemocnice, 7. října, 08:07
14. Kodaň, Nyvej, 10. října, 08:04
15. Vejle, Policejní oddělení, 13:07
16. Švédsko, Stockholm, Karlavägen, 17:32
17. Vejle, Policejní oddělení, 11. října, 09:18
18. Kodaň, Ministerstvo vnitra, 12. října, 09:18

Epilog

1. Vejle, Ulbakvej 1, Dům Salla Tangrena, 2. října 2016, 14:01

Dva muži stojí na terase s výhledem na přístav Vejle a vedou rozhovor. Třicátník s tmavými brýlemi na očích se snaží mluvit o loajalitě. Kravaťák ve fialovém saku jen přikyvuje. Mlčí.

„Asi tušíte, proč vám to říkám, že?“

Hm!

„Samozřejmě, že víte. Proto bychom tu nevedli tento zbytečný rozhovor.“

Muž v modré kravatě se otáčí na muže s brýlemi. Nadechuje se ke slovu, když se před jeho obličejem zablýskne čepel samurajského meče.

Všt!

Byl to jen mžik.

„Netřeba mluvit,“ pronese lakonicky muž s upraveným mečem v ruce.

Tělo bez hlavy klesá k zemi. Vzápětí vedle něho dopadne svazek papírů. Muž s brýlemi ubrouskem utírá čepel od krve. Krátce na to zbraň ukrývá ve svém rukávu. Zkrvavený ubrousek vloží do igelitového sáčku, který strčí do kapsy.

Poté odchází.

Ω

Černé SUV odjíždí z Ulbakvej a míří na dvacátou třetí. Odbočuje doleva a vrací se do města. Muž v černých brýlích parkuje svůj vůz u hotelu Laar poblíž hlavní silnice. Sáhne do kapsy a vytahuje telefon.

„Einar,“ ozve se hlas na druhé straně.

„Problém je vyřešen,“ promluví muž ve voze.

„Zbytek peněz je převeden právě teď,“ promluví Einar a zavěsí.

Muž v černých brýlích zkontroluje na telefonu stav svého účtu, který se mu právě zvedl o 100 000 Eur. Spokojeně se usměje a opouští svůj vůz.

U recepcce ho zdraví usměvavá mladá žena v bílo zeleném kostýmku.

„Váš klíč, pane Litmaanene,“ předává mu klíč o pokoje.

„Díky, Liso,“ poděkuje muž v černých brýlích.

Zná moje jméno, prolétne jí hlavou. On také není k zahození. Pozve mě na rande? Litmaanen pokračuje k výtahu. Nastoupí dovnitř a rukou si přejeđe po svých bílých vlasech. Druhou rukou zmáčkne číslo patra svého pokoje a zastřeným pohledem se loučí s dlouhovláskou u recepcce.

Dveře výtahu se zavírají.

2. Vejle, Policejní oddělení, 3. října 2016, 09:01

Pondělí

Někdo tento den nemá rád, protože začíná pracovní týden po víkendu. Pro kapitána Kjelssona je to den jako každý jiný. A rozhodně si ho nenechá zkažit někým, kdo nemá pondělí rád.

Tohle pondělí bylo však jiné. Strážník Mattsson přivedl paní Tangrenovou, která chtěla mluvit s někým od kriminálky. Do této chvíle to byla zcela neznámá žena, která přišla oznámit, že její muž je mrtvý.

„Jak to víte, paní Tangrenová?“ ptá se jí Kjelsson.

Mikaelsen s Torsenem stojí hned vedle něho.

„Našla jsem ho v jeho domě,“ odvětlí.

Kjelsson ukazuje rukou, aby ho následovala do jeho kanceláře. Žena ve věku asi padesáti let přikývne a přijme místo u stolu.

„Chápu to dobře, že každý bydlíte odděleně?“

„Ano.“

„Kde bydlí váš muž?“

„Ulbakvej 1.“

„Můžete mi popsat, kde se přibližně nachází...“

„...jižní část Vejle. Za přístavem na východ. Vila blízko vody.“

„A vy bydlíte?“

„Ve Švédsku.“

Oh!

„Jsme totiž občané Švédského království, detektive.“

„V tom případě bychom měli informovat švédskou ambasádu, že jejich občan zemřel na našem území,“ zareaguje Torsen.

„Ano,“ přitaká mu kapitán.

Žena je poměrně v klidu, díví se v duchu Mikaelson s pohledem na svého šéfa, ale mlčí.

„Kde jste našla svého muže, paní Tangrenová?“ Kjelsson pokračuje se svými otázkami.

„Na terase.“

„Když jste ho tam uviděla...“

„...viděla jsem jeho tělo ležet na podlaze. Všude spousta krve,“ přeruší kapitána a ruku si přiloží ke svým ústům.

„Jste si jistá, že to byl váš manžel?“

„Měl na sobě svůj oblíbený fialový oblek.“

„Co jste udělala?“

„Ani jsem tam nešla,“ pokračuje paní Tangrenová. „Hned jsem vyrazila na policii! Nechala jsem odemčeno.“

„Rozumím.“

Kjelsson pozvedne ruku směrem k Mikaelsonovi. „Za minutu vyrážíme!“

„Paní Tangrenová, musíme to prověřit. Můžete tu na nás počkat? Nechám tu s vámi seržanta Torsena, sepíše to s vámi,“ pronese Kjelsson.

Žena kývne.

„Díky,“ detektiv pohlédne na Torsena. „Pokud bude chtít něco k pití, zaříd' to!“

Mikaelsen už stojí u dveří a čeká, až si jeho šéf vezme kabát.

Ω

O pět minut později, už sedí Kjelsson s Mikaelsenem ve voze. Míří do Ulbakvej 1. Řídí seržant. Kapitán obvolává důležitá místa. Výjezdovku, forenzní a také podává informaci veliteli Vestagerovi.

„Budu muset informovat Švédy, že tu mají mrtvého člověka,“ spustí plukovník.

„Je mi to jasné.“

„A víte, kdo je ten mrtvý?“

„Nějaký Tangren.“

„Sall Tangren. Vám to nic neříká?“

„Vážně nevím,“ odvětí Kjelsson.

„Švédský politik, který se postavil proti plánu Evropské Unie – GAS 12.“

„Vůbec nevím, co to znamená.“

„Jednalo se o přestavbu plynovodu, aby nebyli státy EU závislé na Rusku.“

„Aha.“

„Ale to nás nemusí zajímat, protože ten plán nebyl schválen. Nicméně tu máme mrtvého švédského politika a musíme zjistit, kdo ho zabil.“

„Nemusela to být politická vražda, plukovníku. Paní Tangrenová se svěřila, že žijí odděleně. Tudíž mám podezření, že její manžel podnikal v něčem, o čem jeho žena nechtěla vědět.“

*„Vzhledem k tomu, že už se v politice neangažuje, je to možné.
V každém případě musíme zjistit, kdo ho zabil.“*

„Rozumím.“

„Zavolám do Švédska. Třeba budou o jeho aktivitách vědět víc.“

„My jedeme s Mikaelsem obhlédnout místo činu.“

„Lebjorsen už to ví?“

„Jistě, volal jsem mu.“

„Dobře.“

Plukovník zavěsil. Kjelsson uklidil svůj telefon do kapsy a s pohledem na Mikaelse se rozloučil s vidinou klidného pondělí.

„Co se děje, šéfe?“

„Ten mrtvý byl švédský politik.“

„Sakra! To zřejmě přijedou tajní ze Stockholmu,“ pronese Mikaelse.

„Zřejmě, ano.“

„Musíme zjistit o jeho smrti, co nejvíc.“

„Samozřejmě.“

Kjelsson přikývne.

Ω

Ulbakvej 1, dům Salla Tangrena, 9:45

Bílé Volvo parkuje před vjezdem na pozemek Salla Tangrena.

„Hned se cítím bezpečně, když vidím ten ostnatý drát na plotě,“ utrousí Mikaelse.

Jeho ironie se Kjelssonovi líbí. Hned přidává dovětek mimo záznam, *„Milovník koncentračních táborů?“*

„Možná byste se divil, šéfe, kolik mladých by fašismus podpořilo,“ dodává Mikaelsen a prochází odemčenou brankou jako první.

„Věřím,“ kývne kapitán. „Vidí v tom zbraň proti emigrantům a cizím národům, ale vůbec si neuvědomují, že by to mělo potom dopad i na ně samotné.“

„Myslím si to samé.“

Policisté vstupují do domu. Jsou odemčené dveře. *Paní Tangrenová za sebou nezamkla, přesně jak říkala*, pomyslí si Kjelsson.

„Nezdála se vám ta ženská podivně klidná?“ diví se Mikaelsen.

„Pokud jejich manželství neplní delší dobu svou funkci, chápu, že se odcizili,“ reaguje Kjelsson.

Mikaelsen souhlasně přikývne, ačkoliv v tom nemá žádné zkušenosti. Pokračuje k terase, kde podle paní Tangrenové leží její muž.

Sakra!

„Někdo mu usekl hlavu?!“ neudrží se seržant.

„Tento způsob smrti se používá na některých místech v Asii,“ podotkne detektiv a sklání se k mrtvému tělu.

Jeho hlava leží o kus dál. K té se pro změnu naklání seržant Mikaelsen.

„Snad tu nemáme nějakého šíleného samuraje?“ podotkne vzápětí.

„Vůbec to nemusel být žádný samuraj,“ ozve se kapitán.

„Tak někdo, kdo umí používat katanu. Jen taková čepel dokáže useknout hlavu.“

„Pokud to nebyla upravená čepel.“

„Tak určitě nepřišel vrah se samurajským mečem v ruce k oběti do bytu.“

„Co když ano?“

„To by znamenalo, že odcházel s mečem od krve.“

Seržant Mikaelsen pokrčí rameny.

V následujícím okamžiku se v domě Salla Tangrena objeví doktor Lebjorsen.

„Chlapi, co tam děláte?! Snažíte se kontaminovat všechny stopy?“

„Jenom si ověřujeme jeho totožnost, doktore!“ ozve se Kjelsson.

Seržant se postavil. Pohlédne na Kjelssona, který oběti vytáhl z náprsní kapsy mobilní telefon. Strčil si ho do své kapsy a odstoupil od mrtvého.

„Tak mě nechte dělat mou práci!“ zavrčí Lebjorsen a rukou vyhání oba kriminalisty pryč.

„Už jdeme!“ řekne Kjelsson.

Společně se seržantem opouštějí místo činu.

„Fajn!“ odsekne doktor Lebjorsen.

„Po obědě se u vás zastavím.“

„Nejsem Copperfield, kapitáne.“

„To já přece vím, doktore,“ ušklíbne se Kjelsson a míří ke schodišti.

U vchodu se potkávají se zbytkem forenzního týmu doktora Lebjorsena. Pokračují ke svému vozu.

Ω

Policejní oddělení, 12:45

Detektiv Kjelsson a seržant Mikaelsem se vrátili na oddělení.

„Máte jít k Vestagerovi,“ pronese Torsen, když se kriminalisté objeví v kanceláři.

„Jasný, švédský politik bude sousto pro noviny,“ odsekne kapitán a zamíří, rovnou do kanceláře velitele policie Vejle.

„Co ten manžel paní Tangrenové, byl tam?“ ptá se Torsen s pohledem na Mikaelse.

„Jo.“

„Mrtvý?“

„Jo.“

„Jak zemřel?“

„Někdo mu usekl hlavu.“

„Kecáš!“

„Je to pravda.“

Seržant Torsen se ohlédl za Kjelssonem, který šel do kanceláře velitele policie Vejle.

Ω

Kapitán Kjelsson vstoupil do kanceláře svého nadřízeného plukovníka Vestagera. Nebyl tam sám. Společně s ním u stolu seděla pohledná čtyřicátnice. *Co tu chce? Je to snad nový státní návladní? Právník paní Tangrenové? Ale ta ho přece nepotřebuje. Pochybuji, že by svému muži usekla hlavu, prolétne mu hlavou.*

„Posaďte se, kapitáne,“ promluví Vestager a rukou ukazuje na volnou židli.

Přímo proti té neznámé ženě. Její sebevědomý výraz nešlo přehlédnout.

„O co jde, veliteli?“ ozve se Kjellsson.

„Rád bych vám představil poručíka Sikku Peltonenovou z oddělení Malmö,“ ukazuje na ženu, která má před sebou modré desky.

Kjellsson přikývne a přisedne si ke stolu.

„Švédové sem poslali svého člověka,“ pokračuje Vestager.

„To mu říkám rychlost,“ podotkne kapitán.

„Jsou to jenom tři hodiny jízdy,“ ozve se ženský hlas.

„I tak o tom rozhodli velmi rychle,“ řekne Kjellsson.

Žena si najednou svléká kabát. Plukovník Vestager ochotně vyskočí ze židle a natahuje se po kabátu, který hodlá zavěsit na ocelový věšák.

„To jste nemusel,“ promluví na něho švédská kriminalistka.

Svůj kabát si pověsí sama.

Oh!

Překvapený Vestager se vrací na své místo. *Vážně s touhle ženou budeme teď spolupracovat? Možná bych měl ten případ nechat jenom pro ni,* pomyslí si Kjellsson.

„Neberte si to osobně, plukovníku,“ promluví a sedne zpět ke stolu.

„V pořádku,“ ozve se Vestager.

„Zavolal jste si mě, abyste mi řekl, že si mrtvého převezmou Švédové?“

„Ne, kapitáne. Zabili ho u nás, budeme to vyšetřovat my, ale švédská strana nám poslala výpomoc.“

„Výpomoc?!“ Kjellsson se ušklíbne.

„Pro tento případ poručici Peltonenovou přiděluji k vašemu týmu.“

„Rozumím.“

„Budu potřebovat vůz,“ promluví kolegyně z Malmö.

„Budete jezdit se mnou,“ navrhuje Kjelsson.

„Ne, raději bych jezdila sama.“

„V Malmö také jezdíte sama?“

„Tam se známe.“

Aha!

„To vyřešíme později,“ vstoupí do toho Vestager. „Teď byste nás mohla seznámit s informacemi, které máte na Salla Tangrena,“ ukazuje na složku s modrými deskami.

„Ovšem,“ přikývne Peltonenová.

Okamžitě otevřela desky s fotkami. Čtyři fotky položila před sebe a prstem začala popisovat osoby se, kterými tam byl Sall Tangren.

„Tohle je Magnus Brokal. Viceprezident společnosti BroMTEch sídlící v Malmö,“ ukazuje na písmena společnosti, které jsou podle ní důležitá.

„Jeho společník Invar Mokkelsen,“ ukazuje na druhou fotku.

„Tahle dvojice?“ vstupuje do toho Kjelsson.

„To jsou podnikatelé ze Stockholmu. Ole Palsson a Sigmund Strongolz.“

Čtvrtá fotka byla pořízená v restauraci. Sall Tangren se usmíval na muže přibližně stejného věku. Měl elegantní brýle a drobný knír.

„První fotka, na které se Tangren usmívá,“ komentuje Kjelsson.

„S tímto mužem se setkal Sall Tangren před půl rokem. Od té doby se scházeli velmi často,“ pronese Peltonenová.

„Pravidelně?“

„Nescházeli se pravidelně.“

„Kolikrát se sešli?“

„Osmnáctkrát.“

„Máte o tom záznam?“

„Ano.“

„Chápu dobře, že jeho totožnost je dosud neznámá?“

„Prozatím.“

„Říkáte, že se s obětí setkal osmnáctkrát, a vy nevíte, kdo to je?“

„Naznačujete tím něco, kapitáne?“ ohradí se proti němu

Peltonenová.

„Pouze kladu otázky.“

„Nelíbí se mi váš tón, kapitáne!“

„Mohu se na ten spis podívat?“ Kjelsson natahuje ruce.

„Ano,“ Peltonenová přikývne a přišoupne k němu spis

s modrými deskami.

Kapitán si přisune spis k sobě a začne v něm listovat. Pak se zarazí. Pohlédne na Peltonenovou.

„Je tu zmínka o Thomasi Riksenovi.“

„Znáte ho?“ diví se švédská policistka.

Vestager rovněž zpozorněl.

„Kodaňský podnikatel, kterého UFI už dvakrát zadržela, ale nikdy neměla dost důkazů, aby ho dostali k soudu,“ odvětlí Kjelsson.

„Myslela jsem si, že je to jenom chlap v davu. Nezdálo se mi, že by spolu mluvili. Vlastně jsem toho muže s obětí nikdy neviděla.“

„Až na této fotce?“

„Ano.“

„Odkud se znáte s Thomasem Riksenem?“ ptá se Vestager.

„Jednou jsem byl při jeho zadržení, ale případ nám vzali UFI,“ odvětlí kapitán.

„Zadrželi ho tady? Ve Vejle?“

„Jo.“

„Kdy to bylo?“ pokračuje zvědavě plukovník.

„Asi dva roky zpátky.“

„Pak už jste ho neviděl?“

„Ne.“

„Že jste si vzpomněl zrovna na něho?“ vstupuje do toho Peltonenová.

„O jeho propuštění z vazby se postaral tehdejší policejní prezident Harald Vesfaler.“

„Co když proti němu neměli dost důkazů?“

„Smetl to ze stolu a vůbec se o důkazy nezajímal.“

Aha!

„Tři hodiny po propuštění Thomase Riksena někdo našel mrtvého policistu seržanta Krondu,“ pokračuje Kjellsson s pohledem na plukovníka Vestagera. *Vůbec si na ten případ zřejmě nepamatuje,* pomyslí si kapitán.

„A vy si myslíte, že za smrtí toho policisty stojí Riksen?“ ptá se Peltonenová.

„Když jsem se to dozvěděl, souvislosti jsem tam neviděl, ani je nehledal. Myslím, že je tam nikdo nehledal,“ odvětí Kjellsson. „O dva týdny později jsem zatkl jednoho zloděje, který mi řekl, že zaslechl rozhovor dvou mužů, kteří se údajně připravovali zabít nějakého policistu.“

„A on vám řekl, že to je Riksen!?“ zatváří se Peltonenová pochybovačně.

„Neviděl jim do tváře, ale slyšel, jak mluví o nějakém seržantovi. A to rozhodně nebyla náhoda.“

„Co jste s touto informací udělal?“

„Předal jsem jí vnitřnímu, kteří to předali UFI. Oni vyšetřovali smrt seržanta Krona.“

„Nic jste mu nedokázali?!“

„Samozřejmě, že ne. Je to velmi chytrý parchant.“

„Určitě si na to někoho najal.“

Kapitán přikývl.

„Teď je naše oběť Sall Tangren a my musíme najít jeho vraha,“
vstoupí do toho Vestager.

„Ovšem,“ přikývne souhlasně Kjellsson.

„Myslíte si, že s tím má ten Riksen něco společného?!“

Peltonenová se upřeně dívá na kapitána.

„To jsem neřekl, ale rozhodně není náhoda, že je na fotce s naší obětí.“

„Jak říkám. Nikde jinde jsme ho neviděli!“

„Zkuste zavolat na vnitřní a řekněte jim, že se Thomase Riksena snažíme spojit s vraždou Salla Tangrena, třeba budou přístupnější,“
navrhuje Kjellsson pohledem na plukovníka.

Vestager přikývl a slíbil, že tam po naší poradě zavolá.

„Představím vás kolegům,“ promluví kapitán a zvedne se od stolu.

Ukazuje ke dveřím. Peltonenová však stále sedí za stolem.

Uklízí si pomalu své fotky.

„Za chvíli ji přivedu, kapitáne,“ ozve se plukovník. „My tu ještě něco potřebujeme probrat.“

Detektiv Kjellsson souhlasně pokyne hlavou a opouští kancelář.

Patologie, 15:24

Kjelsson se rozhodl vyrazit za policejním patologem do jeho království. *Uvidíme, co zjistil, pomyslí si. V kanceláři na mě počkají.*

Doktor Lebjorsen právě zakrývá tělo Salla Tangrena, když přichází kapitán.

„Zprávu budu mít sepsanou za půl hodiny,“ ozve se patolog.

„Víte moc dobře, doktore, že si raději...“

„...přijdete pokecat?“ přerušil ho Lebjorsen. „Ano, vím. Nějaký pátek už vás znám.“

„Tak by vás to nemělo překvapit.“

„Nepřekvapilo.“

„Proč mi tedy říkáte, že zprávu budete mít sepsanou za půl hodiny?“

„Třeba mi dáte pokoj.“

„Vážně si tohle myslíte?“

Policejní koroner se ušklíbne. Vzápětí potvrdí, že smrt nastala stětím hlavy.

„Co to bylo za zbraň?“ ptá se Kjelsson.

„Meč, dlouhá sečná zbraň. Rozhodně něco opravdu ostrého,“ odvětí Lebjorsen.

„Pokud to byl meč, musel mít pochvu, nebo nějaké pouzdro.“

„Proč myslíte?“

„Krev jsme našli jen na místě, kde leželo tělo a hlava.“

„Víte, detektive. Někdy nemusí z krku vystříknout proud krve jako je to ve filmu,“ pronese patolog. „Mohl si ostří utřít a v klidu odešel. Byl to určitě profesionál.“

„Zabiják s mečem.“

„Už to tak vypadá.“

„A víte, kdo je ten mrtvý, doktore?“

„Ne.“

„Údajně nějaký bývalý švédský politik.“

„Jak to víte?“

„Jmenoval se Sall Tangren.“

„Možná jsem to jméno někdy slyšel, nicméně teď je to jen kus...“

„...stačí, doktore. Díky!“

Hm!

„Také jsem ho neznal, přesto budeme muset zjistit, kdo ho zabil.“

„Určitě pošlou někoho ze Švédska.“

„Už se stalo.“

„Tak rychle?“

„Ano.“

Hm!

„Pokud byste něco ještě objevil, zavolejte mi. Tenhle případ bude velkou prioritou.“

„Určitě.“

Lebjorsen přikývne a sleduje, jak Kjellsson mizí ve dveřích.

Ω

Detektiv přišel do kanceláře vyšetřovatelů ve chvíli, kdy plukovník Vestager mluvil o vzájemné spolupráci se švédskou